UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Vorwort

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1565

Visual Library

HIERONYMI VVOLFII IN TERTIVM ORATIONVM Demosthenis tomum Præfatio.

A

HAS decē orationes, à quinque illis, quæ tomo secundo attributæ sunt, nō aliud secuti, nisi enchiridij commoditatem, olim separauimus. Nam in his quoque causæ aguntur, quæ ad rēpublicā pertinēt. Ordinem eum reliquimus, qui in plerisq. græcis codicib. habebatur. Nam cū de temporū serie, quib. singulæ partim ab ipso Demosthene habitæ, partim aliis scriptæ satis sunt, non cōstare nobis quidem possit: nihil temerè mutandū existimauimus, præsertim cum in ea re non tātū momēti sit. Neque enim hinc Atheniensis Reipub. integram historiam cōtexemus: & satis est (quanquā ne hoc ipsum quidē necessarium) & genera causarū inter sese, & in forēsi genere, priuatas actiones à publicis vtcunq. separasse. Quod si, vt quæq. oratio vel argumenti dignitate, vel sentētiarum verborūq. ornatu cæteris præstat, ita primo loco statuēda esset: vereor vt vel meum vel cuiusquā alterius iudiciū ex æquo omnos probaturi sint. Quare nobis non repugnantib. prima in hoc Tomo esto Leptinea, subtilissima, Cicerone iudice, oratio: in qua grauissimi loci tractantur, de honestate vtilitati præponēda, de gratia benemeritis referēda, de cauēdis iniquis legib. In Midiana, Demosthenes in hominem diuitē & insolentē, cuiusmodi Romæ fuit Ciceronis hostis P. Clodius. inuehitur: & quantum libertati discriminis ab istiusmodi mōstris impendeat, demonstrat. Androtionea monet, homines flagitiosos à reipublicæ gubernaculis repellendos esse, Aristocratea & Timocratea periculosis decretis & legib. resistunt. Theocrinea vna, & contra Aristogitonem duæ, sycophantas detestātur. Oratio contra Neærā, impudicæ mulieris exagitationem cōtinet, quemadmodū Cicero Clodiā olim suū in Cæliana tractauit. Vltimo loco ponitur appellatio Eubulidea, in qua homo pauper contra hominis factiosi calūnias defenditur. Atq. hæc dixisse breuiter, īuitādi lectoris causa, sufficiat. Nā singularū orationū argumenta copiosius à Libanio exponūtur.

B

C

ARGVMENTVM LIBANII IN ORAtionem contra Leptinem, de immunitate.

Leptinæ lex. ATheniensēs bene de repub. meritos, cùm aliis rebus honorabant tum publicorum munerum immunitate. Qua cū multi donarētur, & qui munera obirēt, defuturi viderētur: Leptines rogationē, tulit, ne quis esset immunis, néve populo in posterū liceret cuiquā immunitatē dare: & quisquis eā petiisset, vt extremo supplicio afficeretur. Huic legi intercesserūt, cū alij prius (inter quos etiā Bathippus, qui tū ab actione destitit, siue largitionib. corruptus, siue morbo impeditus) tū nūc Phormio & Ctesippus, Chabriæ filius, & alij quidā cū eis, quib. Demostenes patrocinatur. *Intercessiones.* Ac Leptines vtilitatis loco præualet: prætendit enim necessitatē. Demosthenes verò nititur honesto & iusto. Ac iusto quidē, quidq. æquū sit benemeritis referri gratiā: & eos qui rectè aliquid consecuti sint, nō spoliari datis. *Firmamēta vtrinq.* Honesto aūt, quod cū alios dedeceat ea quā dederint, eripere: tū vel maximè Atheniēses, qui magnitudine animi excellere videātur, tāquā peculiari quadā nota. Præterea ostēdit, Leptinē etiā cōtra leges eā tulisse legē. Recitat enim legē, quæ iubet in primis abrogare legē cōtrariā, & tū demū ferre ac substituere aliā: vt ne leges inter sese cōtrariæ reperiātur.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ τόμον προοίμιον.

ΤΟΥΤΟΥΣ τοὺς δέκα λόγους, τῶν πέντε, τῶν προηγησαμένων ἐχωρίσαμεν δι' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἢ διὰ τὸ συνῆφθαί πως ἐκείνην τὴν πραγματείαν. καὶ γὰρ οὗτοι δημόσιοι ἀγῶνες ὄντες τυγχάνουσιν, τὴν δὲ τάξιν τὴν μέχρι τοῦδε παραδιδομένην ἐν τοῖς ἐκτετυπωμένοις τῶν ἀντιγράφων διεφυλάξαμεν. ἀδήλων γὰρ ὄντων ἡμῖν γε τῶν καιρῶν καθ' οὓς ἕκαστον ἢ αὐτὸς δημοσθένης εἴρηκεν, ἢ ἑτέροις συνετάξατο. οὐδὲν εἰκῆ ἐναλλάξαι δεῖν ᾠήθημεν. ἄλλως τε οὐ μάλα πολὺ διαφέρον. οὔτε γὰρ ἐντεῦθεν ὁλόκληρον ἂν τὴν τῶν ἀθηναίων πολιτείας ἱστορίαν συντάξαιμεν, καὶ ἱκανὸν ἂν εἴη, εἰ μὴ οὐκ ἀναγκαῖον οὐδὲ τοῦτο, ὁπωσδήποτε, καὶ τὰ εἴδη τῶν ὑποθέσεων ἀπ' ἀλλήλων, καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς τῶν δημοσίων ἀγώνων ἀφορίσασθαι. εἰ δὲ ἑκάστοις τῶν λόγων καθάπερ ἢ κατὰ τὴν τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων ἀξίαν, ἢ κατὰ τὴν τῶν τε διανοημάτων, καὶ τῶν φράσεων κόσμον προέχειν δοκοῦσι, τὴν πρώτην ἀπονεῖμαι χώραν προθυμηθείημεν· εὐλαβητέον, ἂν εἴη, μὴ πολλοὶ μήθ' ἡμῖν μήθ' ἑτέροις οἱστισινοῦν ὁμογνωμονήσωσιν. ἡμῶν τοίνυν οὐκ ἐναντιουμένων ὁ πρῶτος τούτου τοῦ τόμου λόγος ἔστω ὁ πρὸς λεπτίνην λεπτότατος, μᾶλλον δ' ἀκριβέστατος ὤν, κατὰ κικέρωνα τῶν λόγων. ἔχει δὲ τόπους δύω τῶν σεμνοτάτων, ἕνα μὲν, ὅτι τὸ καλὸν τοῦ συμφέρειν δοκοῦντος προτιμητέον· ἕτερον δὲ, ὅτι χρὴ χάριν ἀποδιδόναι τοῖς εὐεργέταις· καὶ τρίτον δὲ περὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι τοὺς πονηροὺς τῶν νόμων. ἐν δὲ τῷ κατὰ μειδίου δημοσθένης εἰς ἄνδρα πλούσιον ὑβριστὴν ὄντα, οἷος κατὰ τὴν ῥώμην πόπλιος κλώδιος, ὁ κικέρωνος ἐχθρὸς ἐγένετο, ἀποτείνεται· καὶ εἰς ὅσους κινδύνους οἱ τοιοῦτοι τὴν δημοκρατίαν καθιστᾶσιν ἀποδείκνυσιν. ὁ δὲ κατ' ἀνδροτίωνος, τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας εἴργειν τοῦ τε βήματος, καὶ τῆς πολιτείας παραινεῖ. οἱ δὲ κατ' ἀριστοκράτους, καὶ τιμοκράτους τοῖς ἐπικινδύνοις τῶν ψηφισμάτων καὶ νόμων, ἀνθιστᾶσιν. ὁ δὲ κατὰ νεαίρας διασυρμὸν ἔχει γυναικὸς ἀκολάστου, ὃν τρόπον καὶ κικέρων τὴν πάλαι φίλην κλωδίαν, ζηλοτυπούσῃ τερεντίᾳ τῇ γυναικὶ πεισθεὶς, μετεχείρισεν τῷ ὑπὲρ καιλίου. τὴν δ' ἐσχάτην χώραν ἐπέχει ἡ πρὸς εὐβουλίδην ἔφεσις· ἐν ᾗ ἀνθρώπῳ πένητι βοηθεῖ, ὑπ' ἀνδρὸς στασιώδους συκοφαντουμένῳ. καὶ ταῦθ' ἕνεκα τοῦ ἐπαγαγέσθαι τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. τὰς γὰρ ἑκάστων τῶν λόγων ὑποθέσεις λιβάνιος ὁ σοφιστὴς διεξοδικώτερον ἐξέθηκεν.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ περὶ ἀτελείας πρὸς λεπτίνην λόγου.

ΗΤῶν ἀθηναίων πόλις. ἄλλοις τε ἐτίμα τοὺς εὐεργέτας. καὶ ἀτελείᾳ λειτουργιῶν. πολλῶν οὖν λαμβανόντων αὐτὴν, ἀπορεῖν ἐδόκει τῶν λειτουργησόντων εἶναι. διὰ τοῦτο λεπτίνης νόμον εἰσενήνεγκεν, εἶναι μηδένα ἀτελῆ, μήτε τὸ λοιπὸν ἐξὸν εἶναι τῷ δήμῳ δοῦναι. τὸν δὲ ἀπὶ ... ἀτέλειαν αἰτήσαντα, πάσχειν τὰ ἔσχατα. τοῦτον ἀντεγράψαντο τὸν νόμον, πρότερον μὲν ἄλλοι, μεθ' ὧν καὶ βάθιππος. καὶ οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἢ χρήματα λαβὼν, ἢ νόσῳ περιπεσών. νῦν δὲ φορμίων καὶ κτήσιππος ὁ χαβρίου παῖς καί τινες μετ' αὐτῶν, οἷς συνήγορος δημοσθένης γίνεται. ὁ μὲν οὖν λεπτίνης, πλέον ἰσχύει τῷ συμφέροντι. τὴν γὰρ χρείαν προΐσχεται. ὁ δὲ δημοσθένης, τῷ τε ἐνδόξῳ καὶ τῷ δικαίῳ· καὶ τῷ δικαίῳ μὲν, ὅτι δίκαιον τοὺς εὖ ποιήσαντας, ἀντιπεπονθέναι. καὶ τοὺς ὀρθῶς αὐτὰ λαβόντας, τῶν δοθέντων μὴ ἀφαιρεῖσθαι. τῷ δὲ ἐνδόξῳ, διότι τάχα μὲν ἄλλοις αἰσχρὸν ἃ δεδώκασιν, ἀφαιρεῖσθαι· ἀθηναίοις δὲ οὐχ ἥκιστα, οἷς αὐτὸ ἄλλου γνώρισμα τὸ μεγαλόψυχον προσεῖναι δοκεῖ. ἐπιδείκνυσι δὲ ὅτι καὶ παρὰ νόμους εἰσενήνεγκε τὸν νόμον. λέγει γὰρ νόμον, τὸν κελεύοντα ἀναιρεῖν πρότερον τὸν ἐναντίον νόμον. καὶ τότε αὐτὸν ἄλλον τιθέναι νόμον, ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἐναντίοι νόμοι εὑρίσκωνται.

Αλλως